2

Kaivala 16/VII 1924.

Kära Hagar.
Hav hjärtlig tack för brevet och kortet – så får jag då hoppas på Hagars besök. Ledsamt att det skall bliva så fransksjutet – må nu icke några nya hinder komma i vägen. Har så längtat, så –.
– Det har visst varit svåra tider för Hagar och alla därhemma. Har Ni skicklig läkare på orten? eller är det som hos oss att vi nu i 2 år varit utan och fått i nödfall nöja oss med vad den från Terijoki retirerade hinner med mellan tågen på några och 20 minuter.

– Det blev nog intressant att få göra fr. Meurits bekantskap. Hälsa henne och önska god rekonvalescens! –
Hagar ret sent att Diktarins öunar sig hit i Schildtsmill ge ut Ediths dikter – dem från Ulkra, ett urval ur otryckta ur manuskripten i hans ägo – kanske dem som ej togas emot våren 1923 och pågar efter dem jag möjligen kan ha. Han mig ligga en par från den senaste tiden, dem han troligen ämnade till tryck – men kanske sett följdar av bakslaget då låt ligga och – Hagar reste ju bort i Maj redan. – Vi satto en dag till-

samtans och granskade ett
hennes manuskript till „Dik-
ter" och det funnas sådana
har tyckts bort bli tryckta.
Någon enda av de senare
samlingarna. –
Han arbetade på att för-
störa – brev, utkast – ville
ej lemna spår efter sig.
Och bad därom på det
sista – – Allt annat, utom
det uppräknade, har jag
dels förstört, dels tänker
jag att göra det – Hagar
förstår att det kostar
svår kamp att förstöra
något så levande ser-
sprunget ur hjärtats djup
som hennes konst – så
det ej kan gå på engång.

De flamma emot mig
från häftens rader. —
Jag skall låta Hagar
läsa en av de sista. —
Säg mig vad tänker
Hagar? Som är då kär
henne länge ~~som~~ nän, som syster:
av Diktarens, därför må han
ej misstycka, om Hagar
får se den för honom.
Jag tycker den är så
underbar. —
Menar icke att Hagar
behöver skicka den
någonstädes — Diktarens
för seg ~~ser~~ ~~anskrivit~~
— Jag ville blott så gerna
att Hagar skulle få
läsa den.

Jag längtar till landet
som icke är.
Ty allt vad som är, är
jag trött att begära.
Månen berättar mig i sil-
verne runor
om landet som icke är.
Landet, där all vår önskan
blir underbart uppfylld
Landet, där alla våra
kedjor falla
landet, där vi svalka vår
sargade panna
i månens dagg.
Mitt liv var en het villa.
Men ett har jag funnit –
och ett har jag verkligen vunnit
vägen till landet som
icke är.
I landet som icke är,

då går min älskade
med gnistrande krona
Vem är min älskade?
Natten är mörk
och stjärnorna dallra
till svar.
Vem är min älskade?
Vad är hans namn?
Himlarna välva sig
högre och högre,
och ett människobarn
drunknar i ändlösa dimmar
och det intet svar.
Men ett människobarn
är ingenting annat än
visshet
och det sträcker ut sina
armar högre än alla himlar
och det kommer ett
svar: Jag är den du älskar
och alltid har älskat.

Jag försäkrar ju Hagar
att det icke är av
några ekonomiska skäl
jag låter dessa saker
tryckas. Men finner
icke Hagar också att
sådan skönhet icke
borde få gå upp i rök?
— Skriv nu.

Med varma hälsningar
H. Södergran.